

Reis van de seniordierenartsen naar Noord-Duitsland

Zaterdag

Op zaterdag **16 mei 2015** vertrok een bus met 43 dierenartsen/partners naar Noord Duitsland. De chauffeur Laurens stelde zichzelf voor en Tine Beulink heette namens de commissie reizen iedereen welkom. Zij memoreerde Piet van Paassen die is overleden, en Netty Ruigh en John Akkermans die er vanwege gezondheidsredenen niet bij konden zijn. Daarna heette reisleader Henk van Dam iedereen welkom.

Onderweg naar Hamburg werden we alvast beziggehouden met eerst een prima ontbijtje en niet zo gek veel later een schnitzellunch.

In Hamburg vertelde een gids in de bus ons heel veel over de stad, de geschiedenis, de gebouwen, en de drie rivieren. We reden door de binnenstad, langs de haven, langs de pakhuizen en over de Reeperbahn.

Terwijl de bus door de tunnel reed, gingen wij per veerboot naar de overkant van het water. Het veer bracht ons naar Hamburg-Finkenwerder en de bus bracht ons naar de Airbusfabrieken. Na controle of we betrouwbaar waren, kregen we een inleiding over het Airbusconcern en daarna zagen we de verschillende fasen van de bouw en uiteindelijk een kant-en-klaar toestel van 430 miljoen euro dat klaarstond om afgeleverd te worden.

Diner en overnachting vond plaats in het Tryp Hotel Windham in Bad Oldesloe.

Zondagmorgen bezochten we na het ontbijt het mooie Hanzestadje Wismar.

Daarna ging de reis verder door een glooiend landschap met uitgestrekte gele koolzaadvelden.

Henk vertelde het nodige over het voormalige Oost-Duitsland.

Hij wees ons onder andere de garagecomplexen bij de flats. Die waren voor de Trabantjes en voor de gelukkigen die er eentje toegewezen kregen.

De volgende stop was Schwerin, de hoofdstad van Mecklenburg-Vorpommern. Daar stond de lunch op het programma. Weer een echte seniordierenartsenlunch in de buitenlucht. Zoals we die vorig jaar in Hongarije erg gemist hadden.

Vanuit Schwerin reden we naar het naar het Lewitzgebied. Een in 1950 - 1970 in cultuur gebracht moerasgebied, waar het waterpeil gereguleerd wordt. Het is een veenweidegebied waar in Oost-Duitse tijd jongvee werd opgefokt voor de melkveebedrijven.

Paul Schockemöhle heeft hier veel land gekocht en heeft er een stoeterij en diverse bedrijven. We zagen er dan ook verschillende kuddes paarden lopen. En we zagen velden wintertarwe, gerst en

pas gezaaid mais.

Ook zijn er bassins voor de karperteelt, die in de Oost-Duitse tijd ook al waren. Daarnaast zijn er ook grote kippenbedrijven en velden met zonnepanelen.

In Parchim bezochten we het bedrijf van Jacques Bruijnen, veehouder op Milchhof Steinbeck. We werden door hem en zijn gezin hartelijk ontvangen en kregen van alles over het bedrijf te horen en te zien.

De overnachting was in het Trendhotel in Banzkow.

De **maandagochtend** in de bus begon met het actuele vogelnieuws van Ed ter Laak. Hij had om 1.00 uur 's nachts een nachtegaal en een bosrietzanger gehoord. En er waren bonte kraaien gezien, die wij thuis niet hebben. De belangstelling voor vogels verspreidde zich merkbaar in de bus, zeker toen er twee kraanvogels overvlogen.

Met man en macht werden de lunchinkopen bij een Norma supermarkt gedaan. Daarna gingen we naar de LPG Schulenberg in Marlow. In de DDR-tijd het gemeenschapshuis van de Landwirtschaftliche Productions Gesellschaft.

Daar werden we ontvangen door dierenarts Tom van Til en familie en vrienden. Zij hebben het oude gebouw gekocht, wel opgeknapt, maar het zoveel mogelijk gelaten zoals het vóór 1989 was. Ze hebben er zelfs een museumje ingericht over de DDR-tijd.

Wij werden er met koffie en taart ontvangen en Tom vertelde over zijn activiteiten in het gebied, als dierenarts en ondernemer.

Een mooie wandeling leidde ons daarna naar veehouder Jacob Mulder, waar we het melkveebedrijf bezochten. Terug in de LPG konden we in de tuin onze lunch gebruiken en kregen we nog een rondleiding in het gebouw. De kamers voor vakantiegangers bleken bont ingericht te zijn met alles wat beschikbaar was.

Het volgende reisdoel was een stoeterij in Neustadt. De Stiftung "Brandenburgisches Haupt- und Landgestüt". Na een inleiding over de stoeterij werden we rondgeleid in de stallen met de prachtige paarden.

Voor de overnachting gingen we naar hotel Amadeus-Royal in het Noordoosten van Berlijn en voor het diner een stukje verderop in de straat naar restaurant El Gaucho.

De **dinsdagochtend** begon in de bus weer met vogelnieuws door Ed. Terugkomend van het diner had hij een ransuil gehoord, het piepen van een jong. Door de vele natuurgebieden en het vele water in Berlijn zijn er veel vogels.

Onderweg naar Spreewald reden we door Brandenburg. De grond daar is een slechte kwaliteit lichte zandgrond en het landschap bestaat dan ook vooral uit grassige velden met wat bosjes. Het doel was een Kahnhafen in Schlepzich. Van daaruit voeren platte boten waarin zo'n 25 passagiers pasten.

Het werd een mooie vaartocht door een prachtig gebied. De bevers die er leven hebben we niet gezien maar wel hun sporen: stobben, wissels en de aangeknaagde bomen. Er was een grote variëteit aan planten en we hebben heel veel vogels gehoord, waaronder de wielewaal.

Terug in Berlijn gingen we eerst naar de Osthafen, waar nog een behoorlijk deel van de Muur staat. We passeerden kunstwerk Molecule Man in de Spree, het beeld met drie mensfiguren en we zagen de Oberbaumbrücke met de torentjes.

Het volgende doel was de Friedrichsstrasse en Checkpoint Charly. Daar was het nodige aan documentatie over de Muur te vinden, mochten we voor 2 euro per persoon met Amerikaanse militairen op de foto en konden we het Trabantmuseum bezoeken.

Na een rondrit langs de Potsdammerplatz, Unter den Linden en het holocaustmonument werden we op de Gendarmemarkt nog even uitgeladen om de gebouwen daar te bekijken of natuurlijk om op het terras wat te drinken.

De **woensdag** begon met een rondrit door (West-)Berlijn met de gids Sabine in de bus. Sabine is Oostduitse die Nederlands heeft gestudeerd en ze kon ons dan ook in het Nederlands te woord staan. Vanuit de bus zagen we een groot deel van de stad en te voet zijn we naar de Brandenburgertor en het holocaust monument gegaan. Bij Charlottenburg hebben we nog de tuinen bekeken, waarna we afscheid namen van Sabine.

Het volgende doel was een bezoek aan de Veterinaire Faculteit. Daar werden we ontvangen door prof. Wintzer, die het duidelijk prachtig vond dat we kwamen.

Prof. Wintzer was van 1960 tot 1969 wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de Utrechtse faculteit. We werden rondgeleid door de gezelschapsdierenkliniek en we bekeken de smederij, de hoefdierafdeling en de mooie omgeving.

Na de hereniging van Duitsland zijn twee veterinaire faculteiten gefuseerd en aan de buitenkant van Berlijn op een prachtig landgoed gevestigd.

De laatste bezienswaardigheid die we bezochten waren de tuinen van Sans Souci in Potsdam.

In de bus dronken we daarna alvast een aperitief. Volgend jaar nemen we ook borrelnootjes mee. Nu waren we ook tevreden met een plakje kaas bij het aperitief in de bus.

De laatste nacht werd doorgebracht in hotel Ramada in Magdeburg. Het diner werd afgesloten met het zingen van enkele liederen.

Donderdag

Ook op de donderdag, tijdens de thuisreis stond er nog het nodige op het programma.

Onderweg was er al het een en ander te zien. Het Mittellandkanaal dat als een aquaduct over de Elbe gaat. Bij het dorp Klein-Wanzleben, dat “zuckerdorf” wordt genoemd, zagen we de suikerfabriek en de grote zaadproductie-handel KWS. In een groot gebouwencomplex stonden voorheen stieren en sinds 10 jaar heeft een Nederlander er een groot varkensbedrijf. In dit gebied hebben meerdere Nederlanders bedrijven overgenomen. Magdeburg heeft goede grond en is top-akkerbouwgebied. Met bieten, tarwe , aardappel, koolzaad, gerst.

De volgende halteplaats is Wenigerode in Saksen Anhalt, allemaal nog in Oostduitsland. Met een treintje lieten we ons naar het slot op de berg rijden. Bij terugkomst op het treintjesstation stond de picknicklunch al voor ons klaar.

Daarna volgde de lange busreis terug naar huis. Klaas Soethout deed de reis korter lijken door een uitgebreide weergave van wat al zijn gesprekken met de reizenden hadden opgeleverd. Frans Sluyters filosofeerde over mogelijkheden voor de reis van volgend jaar, die de tiende seniordierenartsen reis zal worden. Job Ham behandelde nog de karakteristieken van de door Klaas niet genoemde deelnemers.

Met nog wat samenzang waren we uiteindelijk best snel weer in het vaderland.

Na het slotdiner in De Lutte was het tijd om chauffeur Laurens en reisleader Henk te bedanken.

En natuurlijk bedanken alle deelnemers ook de commissie reizen: Frans Sluyters, Tine Beulink en Emmy Bijleveld, voor de organisatie van deze reis. Het was de negende reis, die net als eerdere reizen bij de deelnemers weer een schat aan mooie herinneringen heeft achtergelaten.

Hennie Haddingh
(met dank aan Riet van Leeuwen voor haar notities)

